

моделлю, є модель позитивної психотерапії [7] що дозволяє не тільки компенсувати психосоматичні порушення, але й навчити особистість навичкам та прийомам психологічної самопомогі психогієни. Позитивний підхід в психотерапії є цінним ще тому, що він зорієнтований на актуалізацію резервних можливостей організму, слугує не тільки зменшенню актуальних психосимптоматики, але й сприяє особистісної інтеграції, формуванню інтернального локусу контролю, оптимізації самооцінки та орієнтації особистості по вектору найбільш значущих глобальних смисложиттєвих орієнтирів, що дозволяють подолати фрустрацію та «екзистенціальний вакуум». Лише інтеграція класичного й психосоматичного підходів в єдиний комплексний підхід, нашими уявленнями, дозволить підняти розробку проблеми психосоматичних захворювань на більш високий рівень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Александр Ф., Селесник Ш. Психосоматический подход в медицине. Психосоматика. – Минск, 2003. – С. 129-151.
2. Браун Дж. Психосоматический подход. – Психосоматика. – Минск. – 2003. – С. 42-69.
3. Еникеев М. И. Психологическая диагностика. – Москва, 2003.
4. Крыжановская Н. С., Балабанова Р. М. Ревматоидный артрит в свете психологических проблем. Терапевтический архив. – 2000. - № 5. – С. 79-82.
5. Курята А. В., Спирина И. Д., Николенко А. Е. Зависимость между клинической формой течения и степенью функциональных нарушений суставов и изменением психологического профиля пациенток с ревматоидным артритом. // Украинський ревматологічний журнал. – 2004. - № 1 (12) – С. 34-37.
6. Мосолов С. Н.// Терапевтический архив. – 1999. - № 10. – С.70-76.
7. Пезешкиан Н. Новая модель психосоматических нарушений: позитивная психотерапия в врачебной практике. Гуманистическая и трансперсональная психология. Минск, Москва, 2000. – С. 106-122.
8. Савельева Н. И. Ревматоидный артрит: психосоматические соотношения и внутренняя картина болезни: Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата медицинских наук. Ярославль, 1995.
9. Саргаутите Р. Актуальные вопросы изучения механизмов гомеостаза. – Каунас, 1983. – С. 211-215.
10. Селье Г. Стресс без дистресса. – Рига, 1992.
11. Стреляу Я. Роль темперамента в психологическом развитии./ пер. с польского под общ. редакцией И. В. Равич-Щербо. – М.; Прогресс, 1982.
12. Уланова Е. А., Григорьев И. В., Новикова И. А. Тревожные расстройства как психологические особенности личности больных ревматоидным артритом. // Терапевтический архив. – 2000. - № 12. – С. 41-43.
13. Akiskal H. S., Cassano G. V.// Pharmacopsychiatry. – 1983. – Vol. 16. № 9. –111-118.

І.В.ПАНАСЕНКО

БОЖИЙ ПЛАН СПАСІННЯ - РЕАЛІЗАЦІЯ БОЖОЇ ЛЮБОВІ

В статті розглядається Божий план спасіння людства.

В статье рассматривается Божий план спасения человечества.

The Divine plan of humanity rescue is examined in the article.

Спасаючий План Бога, Божа Економія, це поєднання людини знову з Творцем; тут як би заново повторюється Тайна Творення, бо народжується "нова людина". Завдячуючи тому, що приходить на землю Новий Адам - Син Божий, Ісус Христос, Боголюдина. Це послання на світ Сина не виникає з необхідності, не є Бог також залежний, або потребуючий будь-кого, чи будь-чого для Себе по межах Спільноти Св. Трійці. Єдиною причиною, яка побудила Творця до Спасіння людини є тою любов, що побуджувала до створіння світу - є нею любов. Отже з любові і завдяки любові повставав і реалізується Божий План Спасіння людини - Божа Економія, Завершує реалізацію Божого Плану Спасіння Святий Дух, який обдаровує людину новим життям, це нове життя є життям у любові і навіки.

Перші люди знехтували Божою Волею, вчинивши таким чином гріх, образили Бога, Для людини не є можливим завдяки власним зусиллям отримати пробачення в Бога, поправити вчинене. Бог

людей, щоб він не рвав побачив прабатькам людства Адаму і Єві, а значить, і всьому людству, щоб вони не були як і Єва розблудили собою всіх людей - що дасть Відкупителя, який Спасе свій народ. Ця обітниця була Богом повторена Ісаку, Якову, Давиду. Біблія, як би, зазначає час приходу Спасителя. Місце його народження передбачає пророк Ісай. Цар Давид пише про муку Відкупителя так, ніби сам є свідком тих подій, а до народження Ісуса Христа має пройти ще тисяча років. Найбільше відомостей про майбутнього Месію дає пророк Ісай, він пише про таємничого і любимого Богом слугу, який буде багатий духом і силою, як свідок Божої премудрості й справедливості. Діяльність Месії не буде обмежена лише одним місцем, але розповсюдиться на всі народи світу, у всіх куточках землі. Спаситель буде довіряти, щоб відкопувати за всі людські гріхи і помре.

Бог - Творець всього існуючого, не залишив людей в ситуації після вчинення первородного гріха. Бог дає усім людям засоби, при допомозі яких вони можуть Спаситись, завдяки ласці Господа Ісуса Христа. Всі Божі дії скеровані на звільнення людини від зла і ведучи до відновлення єдності та єдності з Богом, набуття людиною статусу дитини Божої та включення її в Божу Осіб Пресвятої Трійці - обдарування вічною любов'ю та щастям, походять із плану Божої Любові, а план цей має своїм початком Божу Любов.

Спасіння - не завжди мало сьогодинішній загальновідомий зміст, у Старому Завіті, термін Спасіння вживається на означення Божої допомоги в справах земних: Бог рятує Ноя, щоб не загинув від великої води під час потопу. Також спасає життя праведного Лота. Через те, Йосип має ласку від Бога, рятуються всі сини Якова. Під час виходу Ізраїлю з Єгипту Бог втручається в історію, щоб допомогти Вибранний Народ, Божу допомогу отримували всі Ізраїльські Судді, з також Самуїл, Самуїл, Сіла, Самуїл. Іншим прикладом такого Божого спасаючого втручання може бути Давид. Бог також допомагав Давиду і через нього Своему Вибраному Народу. Під час облоги міста Бетлегема Бог рятував Свій Народ від поневолення та винищення.

В час, коли Ізраїлю загрожувала безпека, весь народ звертався до Ягве для того щоб допомогти, бо тільки Бог ніхто не зможе його спасти і що тільки Господь є Спасителем. Термін Спасіння в Старому Завіті маючи вершину та повноту Божого Об'явлення Любові в Господі Ісусі Христі. Спасіння набуває свого есхатологічного сенсу. Бог протягом Історії Спасіння Старого Завіту обдарував Свій Вибраний Народ -Ізраїль, якому Об'явився виключно з любові, до прийняття свого найбільшого дару любові, до Втілення Божого Сина - Спасителя. Який прийде, щоб Спасити всіх людей. Спасіння Божого є Бог, який зі своєї вільної волі, та віковичної любові, бажає Спасити людину і тому втручається в історію, і Спасе. Людина не може Спаситись сама по собі, хоч би використала будь-які методи, спроби, не може вимагати від Бога Спасіння, сама не є спроможна виправити пробачення за свої гріхи в Бога. Але Бог може Спасити людину, Він того бажає і вчинив все це заради любові, із любові до людини дарує, дає Спасіння. Спасіння в навчанні ККЦ охоплює всю людину - усю людину. Бог хоче Спасити всіх людей, а не лише Свій Вибраний Народ Старого і Нового Завіту. Всіх людей, які визнають свою грішність перед Богом, і веде до кінцевої повноти Спасіння, в Ісусі Христі. Повсюдне і повне Спасіння настане під час Парузії і Суда Остаточного, до якого часу, після народження Ісуса Христа народ, Божий перебуває в есхатологічних часах.

В Новому Завіті термін «спасіння» стосується, як фізичного здоров'я, стану, так і духовного, спасіння має скерованість до найглибшого релігійного значення цього слова, так дії Ісуса Христа слід розглядати як знак його Спасаючої діяльності, яка охоплює всю людину, все людство. Відкуплення людини - це не просто привести людину до Спасіння, людина тільки свідомо й добровільно може прийняти цей дар. Відкуплений має дати плід, яким є відновлення втраченої єдності з Богом, любові, яка об'єднує в собі Бога і людину - любові досконалої такої, якої навчає Господь Ісус Христос у Двох Законах Любові.

Бог із нескінченної повноти своєї любові, звертається до людей як до своїх приятелів, щоб через відкуплення до вільності від гріха і стверді на нього відповіді, завдяки Відкупленню Спасителем - Ісусом Христом, могли бути прийнятими до життя у Божій Спільноті Осіб Св. Трійці. ККЦ вважає, що План Спасіння, автор Листу до Ефесян, називає Божий споконвічний План Спасіння - тайною Божої Любові. Спасіння людей відбувається завдяки акту Божої волі, а вона є абсолютною любов'ю. Через що Спасіння є нічим іншим, як перетворення в дійсність Плану Божої Економії, джерелом якого є Любов Св. Трійці - Бога, і має своєю метою надприродним чином відкупити, спасти людину від гріха та небезпек земного життя, які можуть загрожувати Освячуючій Благодаті, а значить надати людині з огляду на можливість вічної кари. Головним центром Божого Плану Спасіння є Ісус Христос.

Людина, відійшовши від джерела Любові, з відповідно Святості та Життя, одразу потрапляє під вплив іншої сили - сили гріха. І таким чином людина, існуючи біологічно, є загублена для Бога через зловживання власної волі. Однак, якщо в глибині душі людина ще вірить у Бога і шкодує за вчинені прохає в Нього допомоги, тоді ще не все втрачене. Незважаючи, що вона сама вже не може знайти дорогу до Бога, Віу приходить на допомогу. Небесний Отець рятує своє створіння. Боже Слово Втілюється, щоб примирити людину з Богом, повернути той стан, у якому перебувало все створіння до вчинення людиною гріха первородного. Спочатку мусить однак Відкупити людей, які є поранені гріхом, через свої муки, смерть і Воскресіння. Щоб людськість була вповні відновлена - як би на новосвячена, щоб був поновлений розірваний зв'язок любові з Богом.

Викуплення світу - це Об'явлення Тайни Божої Любові, в якій як би знову повторюється Тайна створіння, твориться "нова людина для нового світу" У вічному та незмінному джерелі знаходиться вся повнота істини та любові, джерелом тим є Серце Сина Єдинородного, щоб та правда могла стати правдою для багатьох людей; "Усі бо ті, яких водить Дух Божий - сини Божі, Бо ви не прийняли духа рабства, щоб знову впасти в страх, але прийняли Духа - усиновлення, яким кличемо; "Авва! - Отче" Сам цей Дух свідчить разом з нашим духом, що ми діти Божі, а коли діти, то й спадкоємці ж Божі співспадкоємці Христа, якщо страждаємо разом з Ним, щоб разом із Ним і прославитися. Гадаю бо що страждання нинішнього часу негідні слави, яка має нам з'явитися" (Рим 8, 14-18).

Завдяки Викупленню людина є Спасенна, ця подія змінює становище людини і світу і відношення до Бога назавжди і в основі, людина вже може приймати участь у Божій Любові.

На зміну Старому Завіту приходить Новий Завіт у якому Син Божий приймає людське тіло в Діви Марії через народження. Воплочення, це Божа дія скерована на Відкуплення, яке відноситься не тільки до земного життя, смерті й Воскресіння Ісуса Христа, а стає над усім людством, Всесвітньо необмежене часом і простором. Усі книги Нового Завіту є проникнуті думкою про Відкуплення. Головною діючою Особою є Ісус Христос, Боголюдина. Відбулось Воплочення Божого Слова до Відкуплення і Спасіння людей. Утілення - з'єднання в одній Особі Божого Сина двох природ Божественної та людської.

Господь Ісус, даючи людям Заповіді Любові й Блаженства, показує дорогу до Царства Небесного. Ці Заповіді являють, показують любов Ісуса Христа, вони є заклик до справжніх християн, які включені в Його Муку, Смерть і Воскресіння, до витривалості в вірі й любові, бо нагородою буде вічне Блаженство в Богу. Цей заклик є скерований до кожної людини особисто, а також до усієї спільноти Христової Церкви. Бог дав людині життя, щоб вона пізнала й любила Його, служила своєму Творцю. І завдяки подарованій Божій Благодаті осягнула щастя вічне. Стала учасницею Божественної сутності, мала Життя Вічне як співспадкоємець Христа. Дар Божої Благодаті перевищує всяке людське розуміння про любов: "По любви Своей, доброте к людям всемогуществу, Он простирает милость Свою столь далеко, что позволяет любящим Его узреть Бога «ибо невозможное для людей возможно для Бога»"(ККЦ 1722). Таке виявлення Божої любові людиною ставить останню перед вибором між щастям, яке може дати створіння, а саме техніка, мистецтво, багатство і повнотою щастя у Божій любові. Але Божа ласка кликає та запрошує людину, до участі в повноті усієї досконалості - Божій любові.

Божа Благодать, це уділяемий людині, завдяки заслугам Господа Ісуса Христа, дар, який Св. Дух вливає в людину, щоб оздоровити її від гріха зробити святою, щоб могла вона приймати участь у віковічному Божому Житті, яке є взаємним обдаруванням Любов'ю. Св. Дух обдаровує такою людиною і Церковну спільноту і іншими Благодатями, які є підпорядковані головній меті: що рідиться до більшому освяченню і єднанню людини, і Церкви з Богом, аж до повної єдності. Господь, Ісус Христос, кликає кожного християнина до наслідування Його як взірця святості Божої: "Тож будьте досконалі, як Отець ваш Небесний досконалий" (Мт 5, 48), Завдяки Благодаті Св. Духа, людина через Хрещення є включена в Муку, Смерть, Воскресіння Христа. Св. Дух включає людину у Власне Життя, яке є Божим Життям. Благодать є Божою допомогою людині, щоб відповідаючи на Його заклик, людина могла стати дитиною Божою і тому бути включеною в Тринітарне Життя.

ККЦ, зсилається на слова Св. Павла: "Ми знаємо, що тим, які люблять Бога - покликаним за його постановою усе співдіє на добро. Бо яких він передбачив, тих наперед призначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб він був первородний між багатьма братами; яких же наперед призначив тих і покликав; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і прославив" (Рм 8, 28 - 30). Людину, яка незважаючи на будь-які земні труднощі, залишається вірною Богу, ніщо не зможе відлучити від Його любові. Під час Парузії Господа Ісуса Христа виявиться уся повнота Божого Царства, вірні є покликани до участі у славі цього Царства, в Божій любові. Матимуть вічне життя та щастя, ККЦ говорячи про християнське блаженство цитує Св. Августина: "Тогда мы освободимся"

возлюбим и восхвалим. Вот то чем будем мы без конца! Ибо какая иная дорога, как не та, чтобы достигнуть Царства, которое не имеет конца (ККЦ 1720. Дуже цікаві були висловлення з приводом на ККЦ К. Купієс, *Zmartwychwstaniem do życia wiecznego*, s: *W Duchu I Prawdy. Katedra Kościoła Katolickiego w refleksji* *Uzyciu*. (ред. С. Noworolnik, М. Zajac), Тамув 1997, с. 115-119). Людина буде включена в славу Господа Ісуса Христа та в Життя Святої Трійці. Таке блаженство, вершина любові і щастя перевищує всяке людське уявлення та розуміння.

І.М. РІПАК, О.Ю. БУБЕЛА

РУХОВА АКТИВНІСТЬ І СТАН ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

У статті досліджено ставлення студентської молоді до занять фізичною культурою, їхню активність у самостійних заняттях фізичними вправами. З'ясовано, яким видам фізичних вправ надають перевагу студенти у самостійних заняттях, а також встановлено їхній рівень здоров'я.

В статті зображено отношения студенческой молодежи к занятиям физической культурой, их активность в самостоятельных занятиях физическими упражнениями. Исследовано, каким видам физических упражнений предоставляют преимущество студенты в самостоятельных занятиях, а также установлен их уровень здоровья.

The attitude of students to the studies of physical culture, them active in independent studies of physical exercise described in this articles. The elucidate which kind of physical exercise give preference a studies in independent studies and also place of them level health.

Актуальність. Як вказується у Цільовій комплексній програмі “Фізичне виховання – здоров’я нації” в Україні склалася критична ситуація зі станом здоров’я населення, особливо учнівської та студентської молоді [6].

За останній рік помітилась тенденція погіршення стану здоров’я студентів, які навчаються у вищих навчальних закладах. Це пов’язано із впровадженням нових технологій, інтенсифікацією навчання, що вистимує нервово-емоційного і фізичного навантаження студентів і призводить до постійної перебудови психічних і фізіологічних станів. Науковці [2, 7 та ін] стверджують, що навчання у вищій навчальній установі – це важка напружена праця, яка характеризується значною фізичною та інтелектуальною напругою, гіпокінезією, стресовими ситуаціями. Тому з кожним роком, незалежно від спеціальності, збільшується кількість студентів, котрі займаються у спеціальних фізичних групах. У сучасній науковій і методичній літературі досить детально аналізуються причини погіршення здоров’я, розроблені шляхи його поліпшення. Проте, незважаючи на всі намагання, за останні роки стан здоров’я студентів не тільки не поліпшився, а навпаки – погіршився [1, 5].

Для кожного студентів весь час необхідно переборювати такі негативні явища як нервово-емоційну напругу, гіподинамію, пов’язану з комп’ютеризацією навчання, нездорову екологічну обстановку. Тому до здоров’я студентської молоді ставляться великі вимоги. Студентська молодь – це особлива соціальна група, об’єднана специфічними умовами навчання, праці, і життя. Зв’язок між здоров’ям студентів з основними глобальними процесами сучасної епохи висувають на перший план необхідність розробки системи заходів для його зміцнення. Разом з тим, молодь – майбутнє нашої країни, і майбутні фахівці з вищою освітою повинні мати не тільки високий рівень професійної підготовки, але й бути фізично витривалими, працездатними та здоровими [1, 4, 7].

Мета. Визначити рівень здоров’я студентів та їхнє ставлення до занять фізичною культурою.

Завдання дослідження:

1. З’ясувати ставлення студентської молоді до занять фізичною культурою, їхню активність у самостійних заняттях фізичними вправами.

2. Встановити рівень здоров’я студентів вищих навчальних закладів.

Для вирішення поставлених у дослідженні завдань були застосовані такі методи дослідження:

- аналіз літературних джерел;
- соціологічні методи дослідження;
- самооцінка здоров’я студентів за методикою В.П. Войтенко;
- математико-статистична обробка даних.

Всього було опитано 100 студентів ВНЗ м. Львова: 50 студентів Львівського Національного університету ім. І.Франка і Академії ветеринарної медицини та 50 курсантів Львівського інституту ветеринарної безпеки.